

УДК 341.234

ОМБУДСМАН ІЗ ЗАХИСТУ ПРАВ СЕКСУАЛЬНИХ МЕНШИН. ПРАКТИКА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН

Наталія Назарук

*Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки,
історичний факультет, кафедра політології та державного управління
буль. Шопена, 24, 43021, м. Луцьк, Україна*

У статті розглянуто специфіку захисту прав осіб гомосексуальної статі в низці зарубіжних країн. Особливий акцент зроблено на функціонуванні спеціального омбудсмана, завданням якого є запобігання дискримінації сексуальних меншин та безпосередній захист їхніх прав. На основі досвіду інших держав актуалізується потреба в спеціалізованому омбудсмані із захисту прав ЛГБТ-спільнот в Україні для досягнення міжнародного рівня у сфері прав людини.

Ключові слова: захист прав, омбудсман, сексуальні меншини, ЛГБТ-спільноти, дискримінація, одностатеві пари, законодавство.

Постановка проблеми. Однією з важливих складових частин процесу становлення демократичної, соціальної, правової держави є формування дієвого механізму забезпечення та захисту прав і свобод людини й громадянина.

На сучасному етапі розвитку суспільства особливе занепокоєння викликає становище захисту прав окремих категорій населення, у тому числі сексуальних меншин. Актуальною є проблема рівності прав ЛГБТ-спільнот та їх можливість користуватися правами, гарантованими міжнародними стандартами.

Ще досі в багатьох країнах світу гомосексуалізм вважається кримінальним злочином, що карається позбавленням волі. Часто таку дискримінацію можна помітити з боку державних органів, що є порушенням основного принципу рівної цінності й рівних прав для всіх людей, незалежно від їхньої статі чи сексуальної орієнтації. Та основні перешкоди у виявленні власної життєвої позиції цих людей полягають не лише в дискримінації з боку суспільства. Головні проблеми пов'язані з правами узаконення шлюбу, успадкування майна й усиновлення дітей.

Істотно вплинути на покращення ситуації, що склалася, може вдосконалення інституційних засад діяльності механізмів захисту прав осіб гомосексуальної орієнтації, їх узгодження з європейськими стандартами. Тому актуалізується потреба дослідження інституту спеціалізованого омбудсмана із захисту прав сексуальних меншин у країнах світу як самостійного державного органу, що забезпечує належний захист прав ЛГБТ-спільнот, здійснює контроль за проявами дискримінації та вживає заходів, що спрямовані проти гомофобних рухів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Значний внесок у дослідження ЛГБТ-спільнот зробили зарубіжні науковці: А. Кінсі [20], Ф. Клейн [21], З. Фрейд [7], Ф. Мондімор [6], В. Мастерс [5], В. Джонсон [5], К. Імелінський [2]. Також відомі своїми працями у сфері досліджень сексуальної орієнтації російські вчені І. Кон [4], А. Белкін [1]. Захист прав національних меншин включно із сексуальними аналізували Т. Сенюшкіна [8] і В. Колісник [3].

Мета дослідження – з'ясувати становище захисту прав сексуальних меншин на основі аналізу функціонування спеціалізованого омбудсмана як одного з механізмів захисту прав ЛГБТ-спільнот та контролю за їх дотриманням.

Результати дослідження. У багатьох країнах світу, особливо в мусульманських, із ростом гомосексуального громадського руху зростає й відкрита громадська гомофобія. У 80 державах гомосексуальність заборонена законом і карається тюремним ув'язненням терміном до 10 років, а інколи й довічним перебуванням у в'язниці, а в 10 країнах світу за гомосексуалізм передбачена смертна кара.

Проте подібне ставлення до геїв спостерігається не скрізь. Наприклад, країни Центральної Європи повільно стають на шлях до визнання рівноправності сексуальних меншин. До справжньої рівноправності ще далеко, але найбільшого прогресу досягли в цьому плані США та Канада.

Після Другої світової війни в низці країн Америки та Європи почалися процеси легалізації гомосексуалізму. Однією з причин цього явища стали виступи з кінця 19 ст. окремих психологів і сексологів за рівноправність сексуальних меншин. Значний вплив на формування громадської думки та законодавств низки країн здійснили американські дослідники (З. Фрейд, А. Кінсі, Ф. Мондімор, Ф. Клейн, М. Хіршфельд, В. Джонсон, В. Мастерс), які довели, що гомосексуалізм – це не хвороба, не збочення, а інша рівноправна сексуальна орієнтація [10].

На 2015 р. приблизно 25 країн світу визнали одностатеві шлюби, а деякі з них надали таким парам право на усиновлення. Першою державою, що узаконила в 1989 р. одностатеві «зареєстровані партнерства» (розповсюджений термін у зарубіжних країнах, означає спосіб офіційного співжиття одностатевих пар, яким надаються деякі права шлюбу: успадкування, право на отримання аліментів та ін.), була Данія. Її приклад наслідували інші скандинавські країни: Норвегія (1993), Швеція (1994), Ісландія й Гренландія (1996), Нідерланди (1998), Фінляндія (2001) [18]. Схожий закон прийняла в 2001 р. Німеччина, де «зареєстровані партнерства» практично в усьому ідентичні шлюбові, за винятком назви й можливості спільного всиновлення дітей.

У Франції одностатеві стосунки були декриміналізовані ще в 1791 р. із прийняттям нового кримінального кодексу, заснованого на правах людини й громадянина, який скасовував покарання за злочини проти моральності. З 1985 р. у цій країні заборонена будь-яка дискримінація за ознакою сексуальної орієнтації. З 1999 р. одностатеві пари можуть укладати «договір громадянської солідарності» (далі – ПАКС) – цивільний контракт, що забезпечує мінімальний набір прав і обов'язків стосовно один одного [9]. Пізніше ПАКС було поширено і в інших сферах. З лютого 2013 р. одностатеві пари Франції можуть укладати шлюби й всиновлювати дітей. Зважаючи на законодавче поле цієї держави, можна зауважити, що Франція належить до числа найбільш ліберальних країн щодо прав сексуальних меншин.

Бельгія, як і Франція, у результаті довгих дебатів прийшла до компромісного варіанта, унісши в цивільне право поняття пакту громадянської солідарності, особливого виду договору, який можуть укласти між собою «двоє дорослих різної статі або однієї статі для регулювання їхнього спільного життя».

З 1 квітня 2001 р. Нідерланди стали першою державою в світі, яка надала одностатевим парам такі ж права щодо укладення шлюбу, як і різностатевим. Нідерланди вважаються однією з найлояльніших країн до прав сексуальних меншин і впритул підійшли до скасування тих дискримінаційних положень у законодавстві, що обмежують права геїв.

Доволі ліберальною до гомосексуалістів країною є Норвегія. Новий «Закон про шлюб» Норвегії, який набув чинності 1 січня 2009 р., наділив одностатеві пари правом на одруження [12]. Вони можуть усиновлювати дітей один одного, а лесбійки користуються правом на штучне запліднення. З 2006 р. у цій країні функціонує омбудсман по боротьбі з дискримінацією (LDO), який також сприяє рівності прав осіб незалежно від статі, сек-

суальної орієнтації, гендерної ідентичності, етнічної приналежності, релігії та ін. У посаду захисника трансформувалися три колишні державні інститути: омбудсман із питань рівності, Центр гендерної рівності та Центр по боротьбі з етнічною дискримінацією [13]. Цікавим фактом є те, що відкритий гей був обраний головою столичного комітету Консервативної партії Норвегії. Тому підкреслимо, що гомосексуальність у норвезькій державі стає особистою справою кожного й не є предметом особливого інтересу або хвилювань широких верств населення.

У Швеції активність одностатевих громадських рухів була легалізована ще в 1944 р., пізніше був призначений особливий уповноважений із прав людини на виробництві, який стежив за проявами дискримінації та забезпечував захист від гомофобних настроїв за ознакою сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності. Діяльність спеціалізованого омбудсмана такого типу в Швеції розпочалася 1 травня 1999 р. і тривала 10 років (до 1 січня 2009 р.). Згодом функції захисника прав гомосексуалістів Швеції стали частиною діяльності омбудсмана з питань рівності (DO). Існуючі раніше акти про захист прав сексуальних меншин пізніше були замінені новим законом (Закон про дискримінацію (2008: 567)) [16]. Функціонував відділ по боротьбі з дискримінацією за ознакою сексуальної орієнтації. До омбудсмана із захисту від дискримінації зверталися із заявами, в яких вимагали відшкодування збитків, завданих утиском прав сексуальних меншин. До уповноваженого надійшло понад 320 скарг протягом десяти років його діяльності.

Омбудсман із питань рівності (DO) у межі своїх повноважень включає вирішення проблем широкого формату: боротьба з дискримінацією за ознакою статі, ідентичність транссексуалів, етнічне походження, релігія чи переконання, інвалідність, сексуальна орієнтація або вік. Це зазначено в першому розділі Закону Швеції про дискримінацію 2009 р. Уповноважений розглядає скарги, що стосуються утисків, а також оцінює те, як роботодавці й заклади освіти працюють із метою їх запобігання [17]. Омбудсман функціонує, підтримуючи контакти з організаціями, що займаються питаннями сексуальної орієнтації. Аналізуючи становище захисту прав сексуальних меншин, зазначимо, що Швеція пішла шляхом запровадження спеціалізованого інституту омбудсмана із захисту прав гомосексуалістів, громадська діяльність яких у цій країні є найбільш прогресуючою у світі.

Запровадження омбудсмана з прав сексуальних меншин практикують і Сполучені Штати Америки, ставши в 2015 р. першою у світі державою, що офіційно створила посаду спецпосланця з прав ЛГБТ-спільнот (ЛГБТ – акронім, що виник в англійській мові для позначення лесбійок, геїв, бісексуалів і трансгендерів). ЛГБТ-омбудсманом став ветеран американської дипломатії Ренді Беррі, який працював на дипломатичних посадах в Бангладеш, Єгипті, Уганді й Південній Африці. Офіційно його посада називається U.S. special envoy for the human rights of lesbians, gay men, bisexuals and transgender persons – спеціальний посланець США з прав лесбійок, геїв, бісексуалів і трансгендерів [22]. Ренді Беррі – відкритий гей, а з 2012 р. працював генконсулом в одній із найбільш ліберальних щодо сексуальної орієнтації країн світу – Нідерландах.

У своїй новій іпостасі Беррі займається просуванням ініціатив американського уряду, спрямованих на зниження рівня насильства й дискримінації щодо гомосексуалістів, лесбійок, бісексуалів і трансгендерів в усьому світі, у тому числі майже у вісімдесяти країнах, де за одностатеві відносини передбачена кримінальна відповідальність. У 2015 р. Ренді Беррі провів зустріч із омбудсманом із прав людини Боснії й Герцеговини, на якій обговорювалися методи вирішення проблеми дискримінації ЛГБТ-спільноти в цій країні.

У 2005 р. Американська психологічна асоціація випустила огляд 67 досліджень, де розглядаються потенційні негативні наслідки для дитини, вихованої гомосексуальними

батьками. На основі аналізу цих досліджень були зроблені висновки, що діти, які виховуються батьками-геями або батьками-лесбійками, не знаходяться в несприятливому становищі порівняно з дітьми гетеросексуальних батьків.

Багато активістів, які виступають за право одностатевих пар на всиновлення, наголошують, що існує дефіцит прийомних батьків для певних категорій дітей. Дослідження, проведене Інститутом Вільямса з Каліфорнійського університету в Лос-Анджелесі, показало, що одностатеві пари набагато частіше за гетеросексуалів висловлюють намір усиновлювати дітей старшого віку, «неповносправних», які страждають тяжкими захворюваннями, або інших дітей, з усиновленням яких виникають труднощі.

У червні 2015 р. Верховний суд США узаконив одностатеві шлюби на території всіх штатів, пізніше було визнано право гомосексуальної сім'ї на всиновлення [22].

Варто проаналізувати також функціонування посади омбудсмена, сфера обов'язків якої включає захист сексуальних меншин в Албанії. У 2010 р. парламент Республіки Албанія одностайно прийняв Закон про захист від дискримінації, що забороняє переслідування за ознакою сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності. Закон сприяє рівному доступу до працевлаштування, освіти, товарів і послуг, охорони здоров'я й житлового будівництва. У рамках Закону був призначений Уповноважений із захисту від дискримінації терміном на п'ять років, який щорічно повинен доповідати про стан ЛГБТ-спільнот у державі. Частиною компетенцій Уповноваженого є: розгляд скарг та проведення соціологічного опитування щодо дискримінації, публікування доповідей, надання рекомендацій.

Функції розгляду питань сексуальних меншин покладені також на уповноваженого Албанії із захисту прав людини. Омбудсман складає звіти про становище гомосексуалістів, дає рекомендації щодо законодавчих змін, а також стежить за лікуванням осіб нетрадиційної сексуальної орієнтації в державних установах. 7 травня 2015 р. парламент Албанії ухвалив резолюцію «Про захист прав і свобод осіб, які належать до ЛГБТ-спільноти в Албанії» [19]. Було закріплено низку правових і політичних реформ, які албанський уряд повинен запровадити для поліпшення умов життя сексуальних меншин. Серед рекомендацій були: прийняття національного плану дій щодо ЛГБТ, спеціальна підготовка для вчителів, а також підтримка омбудсмена й громадських організацій, які працюють із цією верствою населення. Розглядаючи механізми захисту прав гомосексуалістів, варто зазначити, що навіть така маленька за площею та кількістю населення країна, як Албанія, одна з двох мусульманських країн Європи, вирішила за потрібне створити посаду омбудсмена, завданням якого є захист прав осіб сексуальної орієнтації та контроль за їх дотриманням. Це є наслідком процесів євроінтеграції Албанії, котра прагне стати повноцінним членом ЄС.

Із метою посилення захисту представників ЛГБТ-спільноти від дискримінації в ООН у 2016 р. уперше був призначений уповноважений із прав гомосексуальних, бісексуальних та трансгендерних людей. На цю посаду було обрано Вітіта Мунтарбхорна, тайського юриста, який мав стати незалежним експертом в області контролю за дотриманням прав представників квір-спільноти (queer – це загальний термін, під яким розуміються сексуальні й гендерні меншини, що не є гетеросексуальними або мають подвійну стать) [14]. Для Ради ООН із прав людини та Генасамблеї ООН він готує доповідь про те, як у країнах – членах організації виконуються міжнародні зобов'язання щодо захисту сексуальних спільнот. Крім того, увага Мунтарбхорна прикута до проблеми дискримінації та насильства щодо представників цієї групи [15]. Призначення уповноваженого ООН із прав ЛГБТ привітали міжнародні правозахисні організації, зокрема, Human Rights Watch, організація зі штаб-квартирою в США, що здійснює моніторинг, розслідування й документування порушень прав людини в понад 70 країнах світу.

Офіційна влада Угорщини неохоче ставиться до діяльності кількох невеликих одностатевих громадських організацій, найбільшою з яких є «Masok», але у сфері визнання прав сексуальних меншин Угорщина приєдналася до найдемократичніших країн світу [10]. Завдяки рішенням Конституційного суду на одностатевих партнерів була поширена дія «Закону про співжиття», який наділяє майже рівними з офіційним шлюбом правами неодружені пари, що мешкають разом. Пізніше депутати угорського парламенту внесли до закону поправку, яка заборонила парам геїв усиновлювати дітей, але в іншому все залишилося без змін.

У Словаччині, Естонії, Литві й Латвії з'явилися геївські й лесбійські громадські організації, які зі змінним успіхом намагаються привернути увагу до проблем людей гомосексуальної орієнтації. У Латвії союзником геївських активістів виступив державний Центр із дотримання прав людини, який підготував висновок про існування в країні дискримінації за ознакою сексуальної орієнтації. Чехія легалізувала одностатеві партнерства в 2006 р. Конституційний суд Чехії визнав недійсними закони, що забороняли індивідуальне всиновлення ЛГБТ-громадянам і громадянкам, які зареєстрували шлюб [11]. Проте спільне всиновлення досі залишається неможливим. Гомосексуали отримали право всиновлювати дітей, наприклад, своїх офіційних партнерів.

У серпні 2016 р. антигомосексуальне законодавство було скасоване в Белізії за рішенням Конституційного суду цієї країни.

Спільне всиновлення дітей одностатевими парами, що створюються в зареєстрованому цивільному союзі, було дозволено у Великобританії (в Англії й Уельсі в 2005 р., з уведенням інституту цивільних партнерств). В Шотландії всиновлення одностатевими парами було дозволено пізніше – у 2009 р., а в Північній Ірландії – лише в 2013 р.

В Україні певні гарантії дотримання принципу рівності та заборони дискримінації втілені, зокрема, у приписах Конституції України, Законів «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків», «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні» [10]. У листопаді 2015 р. до ст. 2-1 Кодексу законів про працю України були внесені поправки, відповідно до яких забороняється будь-яка дискримінація у сфері праці за ознакою гендерної ідентичності та сексуальної орієнтації.

У Кримінальному кодексі СРСР існувала заборона одностатевих стосунків. Гомосексуалізм прирівнювався до розбещення та психічних хвороб; за це застосовувалася жорстка кримінальна відповідальність, котра передбачала позбавлення волі. У 1991 р. закон відмінили (причому РФ і Україна – одночасно), щоб краще захистити право на недоторканність приватного життя громадян, але це не посприяло покаранню осіб за переслідування чи дискримінацію представників ЛГБТ-спільноти. У 1996 р. в Україні були узаконені операції дорослих зі зміни статі. У новій Конституції не згадується про сексуальну орієнтацію або гендерну ідентичність, однак там містяться положення, які підтверджують основні права людини, у тому числі рівні права незалежно від таких речей, як «політичні, релігійні та інші переконання» або «інші характеристики». Водночас чинна Конституція України забороняє одностатеві шлюби.

У 1999 р. колишній президент України Леонід Кравчук заявив, що є важливіші проблеми, ніж права ЛГБТ, щоб обговорювати їх у парламенті, і що гомосексуалізм обумовлений психічним захворюванням чи згубним впливом іноземних фільмів. У 2007 р. депутати намагалися обмежити свободу вираження думки ЛГБТ-спільноти й прирівнювали публікації такої тематики до порнографічних матеріалів. Сьогодні ставлення українських політиків до прав сексуальних меншин дещо демократичніше. У 2015 р. Кабмін України затвердив план дій із реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на період до

2020 року, який передбачає також намір розробити законопроект про легалізацію одностатевого громадянського партнерства до 2018 р.

За рейтингом дотримання рівноправності щодо представників ЛГБТ-спільноти Україна опинилася на найнижчому місці серед європейських держав. Такими є результати дослідження ситуації з дотриманням прав осіб гомосексуальної орієнтації в 49 країнах Європи, яке провів Європейський підрозділ міжнародної організації ILGA (Ай-Ел-Джі-Ей) [10]. Негативне ставлення до гомосексуалістів, ігнорування захисту їхніх прав є рудиментом комуністичної ортодоксальної психології тоталітарного політичного режиму Радянського Союзу, де гомосексуалізм вважався психічним захворюванням та розбещенням, а його прояв – кримінальним злочином.

Висновки. Таким чином, країни Європи та Сполучені Штати Америки, де захист прав людей гомосексуальної орієнтації є одним із ключових завдань держави, запровадили інституцію спеціалізованого омбудсмена ЛГБТ-спільнот. Практика цих держав показує, що діяльність такого органу є одним із дієвих механізмів захисту прав сексуальних меншин та контролю, спрямованого проти їх дискримінації.

В Україні, спираючись на зарубіжний досвід, також було б доречно створити посаду Уповноваженого із захисту прав осіб нетрадиційної сексуальної орієнтації. Захисник був би посадовою особою, яка здійснює діяльність незалежно від інших державних органів та підзвітна Верховній Раді України. Зазначений інститут спеціалізованого омбудсмена сприятиме захисту прав і забезпеченню повноцінного життя гомосексуального населення, закріпить європейські цінності та стандарти в Україні.

Список використаної літератури

1. Белкин А. Гормоны и бессознательное / А. Белкин // Психоаналитический вестник. – № 9. – 2001.
2. Имелинский К. Сексология и сексопатология / К. Имелинский. – М. : Медицина, 1986. – 424 с.
3. Колісник В. Про визначення поняття правового статусу національних меншин та його головних елементів/В. Колісник//Вісник Академії правових наук України, 2002. – №2(29). – С. 99–106.
4. Кон И. Лики и маски однополю любви. Лунный свет на заре / И. Кон. – 2 е изд., перераб. и доп. – М. : Астрель: АСТ, 2006. – 574 с.
5. Мастерс У. Основы сексологии / У. Мастерс, В. Джонсон, Р. Колодни ; пер. с англ. – М. : Мир, 1998. – 692 с.
6. Мондимер Ф. Гомосексуальность: Естественная история / Ф. Мондимер ; пер. с англ. – Екатеринбург : У-Фактория, 2002. – 333 с.
7. Белкин А. Полвека после Фрейда / А. Белкин // Психоаналитический вестник. – 2002. – № 10. – С. 28–29.
8. Сенюшкіна Т. Права національних меншин та етнічні конфлікти / Т. Сенюшкіна // Вісник Української Академії державного управління, 2003. – № 1. – С. 120–129.
9. У Франції тисячі вимагали забрати в ЛГБТ-пар право на усиновлення / Страйк. Перший соціальний портал [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://firstsocial.info/news/u-frantsiyi-tisyachi-vimagali-zabrati-v-lgbt-par-pravo-na-usinovlennya>.
10. Україна потрапила до найгірших держав із дотримання прав ЛГБТ-спільноти / Інформаційний акцент [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.akcent.org.ua/ukrayina-potrapi-la-do-najgirshy-h-derzhav-iz-dotry-mannya-prav-lgbt-spil-noty/>.
11. Усыновление детей теперь доступно для однополых пар в Чехии / Запорожский областной благотворительный фонд «ГЕНДЕР ЗЕД» [Електронний ресурс]. – Режим доступу :

- <http://genderz.org.ua/usyynovlenie-detey-teper-dostupno-dlya-odnopolyih-par-v-chehii/>.
12. Likestillings-og diskrimineringsombudet / Store norske leksikon [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://snl.no/Likestillings_og_diskrimineringsombudet.
 13. Homofili, assistert befruktning og rettigheter / graviditets oraklet [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nhi.no/graviditetsoraklet/svangerskap-og-fodsel/sykdommer/homofili-assistert-befruktning-rettigheter-18507.html>
 14. U.N. to consider worldwide 'ombudsman' for LGBT / News now [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.onenewsnow.com/culture/2016/10/11/un-to-consider-worldwide-ombudsman-for-lgbt>.
 15. UN Appoints Global LGBT Ombudsman, Nations Push Back / Center for Family/ Human Rights [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://c-fam.org/friday_fax/un-appoints-global-lgbt-ombudsman-nations-push-back/.
 16. Homo, Ombudsmannen mot diskriminering på grund av sexuell läggning [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://darhuset.danielhammarberg.se/darhuset/kapitel-1/homo/>.
 17. Diskriminering på grund av sexuell läggning / En sajt om diskriminering-mot diskriminering [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://antidiskriminering.nu/diskriminering-pa-grund-av-sexuell-laggning/>.
 18. Lika rättigheter och möjligheter oavsett sexuell läggning, könsidentitet eller könsuttryck / MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.manskligarattigheter.se/sv/de-manskliga-rattigheterna/vilka-rattigheter-finns-det/lika-rattigheter-och-mojligheter-oavsett-sexuell-laggning-konsidentitet-eller-konsuttryck>.
 19. Jämställdhetsombudsmannen [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.jamombud.se/>.
 20. Kinsey A. Sexual behavior in the human male / A. Kinsey, W. Pomeroy, C. Martin. – Philadelphia : Saunders, 1948. – 804 p.
 21. Klein F. Sexual Orientation: A Multi-Variable Dynamic Process / F. Klein, B. Sepekoff, W. Timothy // Journal of Homosexuality. – 1985. – Vol. 11. – P. 35–49.
 22. The American Gay Rights Movement: A Timeline [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.infoplease.com/ipa/A0761909.html>.

OMBUDSMAN ON THE PROTECTION OF THE RIGHTS OF THE SEXUAL MINORITIES, THE PRACTICES OF THE FOREIGN COUNTRIES

Natalia Nazaruk

*Eastern National University named after Lesia Ukrainka,
Faculty of History, Department of the Political Science and Public Administration
st. Shopena 24, 43021, Lutsk, Ukraine*

The article deals with the specific protection of the rights of homosexual sex individuals in the number of foreign countries. Particular emphasis is placed on the operation of the special ombudsman, whose task is to prevent discrimination against the sexual minorities and immediate the protection of their rights. Based on the experience of the other countries, activates the need of the specialized ombudsman to protect the rights of LGBT communities in Ukraine to reach the international level in the field of the human rights.

Key words: protection of the rights, ombudsman, sexual minorities, LGBT community, discrimination, gay couples, legislation.